

I

*(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)***RÅDETS FORORDNING (EF, EURATOM) Nr. 2988/95**

af 18. december 1995

om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 203,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger :

De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, som finansieres ved hjælp af Fællesskabernes egne indtægter, gennemføres af Kommissionen inden for rammerne af de fastsatte bevillinger og i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning; med henblik herpå arbejder Kommissionen nært sammen med medlemsstaterne;

mere end halvdelen af Fællesskabernes udgifter udbetales til modtagerne gennem medlemsstaterne;

reglerne for denne decentraliserede forvaltning og for kontrolordningerne er fastlagt særskilt for de forskellige områder af fællesskabspolitikken; det er imidlertid nødvendigt at bekæmpe handlinger, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, på alle områder;

for at gøre bekæmpelsen af svig, der skader Fællesskabernes finansielle interesser, mere effektiv er det nødvendigt at indføre et fælles regelsæt for alle områder af fællesskabspolitikken;

de handlinger, der betragtes som uregelmæssigheder, samt de administrative foranstaltninger og sanktioner i den forbindelse fastsættes i retsreglerne på de enkelte områder i overensstemmelse med denne forordning;

ovennævnte adfærd omfatter svig som defineret i konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser;

administrative fællesskabssanktioner skal sikre en passende beskyttelse af de nævnte interesser; det er nødvendigt at fastsætte generelle regler for disse sanktioner;

fællesskabsretten omfatter allerede administrative fællesskabssanktioner i forbindelse med den fælles landbrugs- og fiskeripolitik; der bør også på andre områder indføres sådanne sanktioner;

fællesskabsforanstaltninger og -sanktioner truffet i forbindelse med gennemførelsen af målene i den fælles landbrugs- og fiskeripolitik udgør en integrerende del af støtteordningerne; de har deres egen målsætning, som ikke berører medlemsstaternes kompetente myndigheders vurdering af de pågældende økonomiske beslutningstageres adfærd i strafferetlig henseende; effektiviteten skal sikres ved, at fællesskabsreglerne får umiddelbar virkning, og ved fuld gennemførelse af samtlige fællesskabsforanstaltninger, når vedtagelse af forebyggende foranstaltninger ikke har gjort det muligt at nå dette mål;

i medfør af det generelle rimelighedskrav og af proportionalitetsprincippet samt i lyset af princippet om *ne bis in idem*, bør der, under iagttagelse af gældende fællesskabsret og bestemmelserne i de specifikke fællesskabsforskrifter, der findes ved denne forordnings ikrafttræden, fastsættes bestemmelser for at undgå, at der for den samme handling pålægges den samme person både økonomiske fællesskabssanktioner og nationale strafferetlige sanktioner;

⁽¹⁾ EFT nr. C 216 af 6. 8. 1994, s. 11.

⁽²⁾ EFT nr. C 89 af 10. 4. 1995, s. 83, og udtalelse af 30. november 1995 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

ved anvendelsen af denne forordning kan en retssag anses for afsluttet, når den kompetente nationale myndighed og den pågældende har indgået forlig;

denne forordning berører ikke anvendelsen af medlemsstaternes strafferet;

fællesskabsretten pålægger Kommissionen og medlemsstaterne en forpligtelse til at kontrollere, at Fællesskabernes budgetmidler anvendes til de fastsatte formål; der bør fastsættes fælles regler, som kan supplere de nuværende bestemmelser;

traktaterne indeholder ikke nogen særlig hjemmel til vedtagelse af horisontale materielle bestemmelser vedrørende kontrol og foranstaltninger og sanktioner til beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser, og EF-traktatens artikel 235 og Euratom-traktatens artikel 203 bør derfor anvendes;

generelle supplerende gennemførelsesbestemmelser om kontrol og inspektion på stedet vedtages senere —

fornødne beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.

2. Der kan ikke pålægges en administrativ sanktion, som ikke var indført ved en fællesskabsretsakt, inden uregelmæssigheden fandt sted. Ændres bestemmelserne om administrative sanktioner i en fællesskabsretsakt efterfølgende, anvendes de mindst strenge bestemmelser med tilbagevirkende kraft.

3. Bestemmelserne i fællesskabsretten fastlægger arten og omfanget af de administrative foranstaltninger og sanktioner, der er nødvendige for at sikre en korrekt anvendelse af de pågældende regler, i forhold til uregelmæssighedens art og alvor, den indrømmede eller opnåede fordel og graden af ansvar.

4. Med forbehold af gældende fællesskabsret, er det medlemsstaternes lovgivning, der gælder for procedureerne for gennemførelsen af kontrol, og af fællesskabsforanstaltninger og -sanktioner.

Artikel 3

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Generelle principper

Artikel 1

1. Med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser vedtages der generelle regler for ensartet kontrol og for administrative foranstaltninger og sanktioner i forbindelse med uregelmæssigheder vedrørende fællesskabsretten.

2. Som uregelmæssighed betragtes enhver overtrædelse af en fællesskabsbestemmelse, som kan tilskrives en økonomisk beslutningstagers handling eller undladelse, der skader eller kunne skade De Europæiske Fællesskabers almindelige budget eller budgetter, der forvaltes af De Europæiske Fællesskaber, enten ved formindskelse eller bortfald af indtægter, der stammer fra de egne indtægter, der opkræves direkte for Fællesskabernes regning, eller ved afholdelse af en uretmæssig udgift.

Artikel 2

1. Kontrol samt administrative foranstaltninger og sanktioner anvendes, i det omfang de er nødvendige for at sikre en korrekt anvendelse af fællesskabsretten. De skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til uregelmæssigheden og have en afskrækkende virkning for at sikre den

1. Forældelsesfristen for retsforfølgning er fire år fra det tidspunkt, hvor den i artikel 1, stk. 1, omhandlede uregelmæssighed fandt sted. Der kan imidlertid i reglerne for bestemte sektorer fastlægges en kortere frist, som dog ikke kan være mindre end tre år.

Hvad angår vedvarende eller gentagne uregelmæssigheder regnes forældelsesfristen fra den dag, da uregelmæssigheden er ophørt. For de flerårige programmets vedkommende løber forældelsesfristen indtil programmets endelige afslutning.

Forældelsesfristen for retsforfølgning afbrydes af enhver handling fra den kompetente myndigheds side, som den pågældende gøres bekendt med, og som vedrører undersøgelse eller retsforfølgning af uregelmæssigheden. Efter hver afbrydelse løber forældelsesfristen videre.

Forældelsen indtræder dog senest den dag, da en frist, der er dobbelt så lang som forældelsesfristen, udløber, uden at den kompetente myndighed har pålagt en sanktion, undtagen i de tilfælde, hvor den administrative procedure er suspenderet i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1.

2. Fristen for fuldbyrdelse af afgørelsen om pålæggelse af den administrative sanktion er tre år. Denne frist regnes fra den dag, da afgørelsen blev endelig.

Afbrydelse og suspension er omfattet af de relevante bestemmelser i national ret.

3. Medlemsstaterne bevarer muligheden for at anvende en længere frist end fristen i henholdsvis stk. 1 og stk. 2.

AFSNIT II

Administrative foranstaltninger og sanktioner*Artikel 4*

1. Enhver uregelmæssighed medfører i almindelighed tilbagekaldelse af den uberettiget opnåede fordel :
 - ved forpligtelse til at betale de skyldige beløb eller tilbagebetale de uberettiget oppebårne beløb
 - ved fuldstændig eller delvis fortabelse af den sikkerhed, der er stillet, enten til støtte for anmodningen om den indrømmede fordel eller ved modtagelsen af et forskud.
2. Anvendelsen af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger er begrænset til tilbagekaldelse af den opnåede fordel, eventuelt med tillæg af rente, som kan beregnes efter en fast sats.
3. Handlinger, som bevisligt har til formål at opnå en fordel, der er i modstrid med sigtet for de på området gældende fællesskabsregler, ved kunstigt at skabe de nødvendige forudsætninger for at opnå denne fordel, bevirker, alt efter tilfældet, enten at fordelen ikke indrømmes, eller at den tilbagekaldes.
4. Foranstaltningerne i denne artikel betragtes ikke som sanktioner.

Artikel 5

1. Fortsættelige eller uagtsomme uregelmæssigheder kan medføre følgende administrative sanktioner :
 - a) betaling af en administrativ bøde
 - b) betaling af et beløb, der overstiger de uberettiget oppebårne eller de undtagne beløb, eventuelt med tillæg af rente ; dette supplerende beløb, som fastsættes efter en procentsats, der fastlægges i særregler, må ikke overstige, hvad der anses for strengt nødvendigt for at give det en afskrækkende virkning
 - c) fuldstændig eller delvis fortabelse af en fordel, der er indrømmet i henhold til fællesskabslovgivningen, også selv om den pågældende uberettiget kun har nydt godt af en del af denne fordel
 - d) udelukkelse fra eller tilbagekaldelse af en fordel i en senere periode end den, hvor uregelmæssigheden fandt sted
 - e) midlertidig tilbagekaldelse af en godkendelse eller anerkendelse, der er nødvendig for at deltage i en fællesskabsstøtteordning
 - f) fortabelse af en sikkerhed, der er stillet med henblik på overholdelse af betingelserne i en ordning, eller

genindbetaling af en uberettiget udbetalt sikkerhedsstillelse

- g) andre sanktioner af udelukkende økonomisk art, der har tilsvarende rækkevidde og virkning, og som er fastsat i regler for de enkelte sektorer, der er vedtaget af Rådet under hensyn til den berørte sektors særlige behov og under overholdelse af de gennemførelsesbeføjelser, som Rådet har tildelt Kommissionen.

2. Med forbehold af de regler, der ved denne forordnings ikrafttræden gælder for de enkelte sektorer, kan andre uregelmæssigheder kun give anledning til de i stk. 1 omhandlede sanktioner, som ikke kan sidestilles med strafferetlige sanktioner, hvis sådanne sanktioner er nødvendige for at sikre en korrekt anvendelse af bestemmelserne.

Artikel 6

1. Med forbehold af de administrative fællesskabsforanstaltninger og -sanktioner, der er vedtaget på grundlag af de regler, der ved denne forordnings ikrafttræden gælder for de enkelte sektorer, kan pålæggelsen af økonomiske sanktioner som f.eks. administrative bøder suspenderes af den kompetente myndighed, hvis der er anlagt straffesag mod vedkommende for samme forhold. Ved suspensionen af den administrative procedure suspenderes den i artikel 3 omhandlede forældelsesfrist.
2. Hvis straffesagen indstilles, genoptages den suspenderede administrative procedure.
3. Når straffesagen er afsluttet, genoptages den suspenderede administrative procedure, hvis dette ikke strider mod generelle retsprincipper.
4. Når den administrative procedure genoptages, søger den administrative myndighed for, at der anvendes en sanktion, der mindst svarer til den i fællesskabsreglerne foreskrevne, idet den kan tage hensyn til alle de sanktioner, som den retslige myndighed har pålagt den samme person for de samme forhold.
5. Stk. 1-4 gælder ikke for økonomisk sanktioner, der er en integrerende del af ordningerne for finansiel støtte, og som kan anvendes uafhængigt af eventuelle strafferetlige sanktioner, hvis og i det omfang de ikke kan sidestilles med sådanne sanktioner.

Artikel 7

De administrative fællesskabsforanstaltninger og -sanktioner kan anvendes på økonomiske beslutningstagere som omhandlet i artikel 1, dvs. fysiske eller juridiske personer samt andre enheder, som ifølge national ret har retsevne, når de har begået uregelmæssigheden. De kan ligeledes anvendes på personer, der har medvirket til gennemførelsen af uregelmæssigheden, samt personer, der er ansvarlige for uregelmæssigheden, eller som skal forhindre, at den finder sted.

AFSNIT III

Kontrol

Artikel 8

1. Medlemsstaterne træffer i overensstemmelse med deres nationale love og administrative bestemmelser de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at transaktioner, der berører Fællesskabernes finansielle interesser, er lovlige og har et reelt indhold.

2. Kontrolforanstaltningerne tilpasses hver enkelt sektors særlige beskaffenhed og afpasses efter målsætningerne. Foranstaltningerne tager hensyn til de administrative fremgangsmåder og strukturer i medlemsstaterne og fastlægges således, at de ikke medfører uforholdsmæssigt store økonomiske byrder eller administrative omkostninger.

Arten og hyppigheden af den kontrol og inspektion på stedet, som medlemsstaterne skal foretage, samt nærmere bestemmelser for gennemførelsen fastsættes i nødvendigt omfang i regler for de enkelte sektorer med henblik på at sikre en ensartet og effektiv anvendelse af den pågældende lovgivning og specielt på at forebygge og afsløre uregelmæssigheder.

3. Reglerne for de enkelte sektorer omfatter de bestemmelser, der er nødvendige for at sikre en ensartet kontrol gennem indbyrdes tilnærmelse af procedurer og kontrolmetoder.

Artikel 9

1. Med forbehold af den kontrol, der foretages af medlemsstaterne i henhold til deres nationale love og

administrative bestemmelser, og med forbehold af den kontrol, der foretages af fællesskabsinstitutionerne i henhold til EF-traktatens bestemmelser, især artikel 188 C, sørger Kommissionen på eget ansvar for, at der føres kontrol med følgende :

- a) at de administrative fremgangsmåder er i overensstemmelse med fællesskabsreglerne
- b) at den nødvendige dokumentation forefindes, og at den er i overensstemmelse med Fællesskabernes indtægter og udgifter, jf. artikel 1
- c) hvorledes de finansielle transaktioner og tilsynet med dem finder sted.

2. I øvrigt kan Kommissionen foretage kontrol og inspektion på stedet på de betingelser, der er fastsat i reglerne for de enkelte sektorer.

Før Kommissionen foretager denne kontrol og inspektion, underretter den i overensstemmelse med gældende regler den pågældende medlemsstat, så den kan få den nødvendige bistand.

Artikel 10

Generelle gennemførelsesbestemmelser om kontrol og inspektion på stedet vedtages på et senere tidspunkt efter procedurerne i EF-traktatens artikel 235 og Euratom-traktatens artikel 203.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1995.

På Rådets vegne

J. BORRELL FONTELLES

Formand